

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve.

Egy évre 8 frt — Kér.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési penek postabizonyítványi költésért.
 Egyes számok 12 krajnával belföldön, a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyha-ötös perit-ur egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 4 kr., többszöriért 5 kr. átszámolva.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajnára.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDESI ÉS TÁRSADALMI HETILAP: EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A köziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkeres-nézeti) a szerkesztőségbe.
 Köziratok vissza nem adandók.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalban

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOJLÓ SÁNDOR

— vasárnap reggel. —

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Ezredéves ünnepély.

Ezer évnek dicsőséges multját ünnepli meg hazánk.

Sok viszontagságon ment keresztül a magyar nemzet, míg ezen idő eltelt, de mindig nagy s megsemmisíthetlen volt, mert háború sokféle és erős fegyverrel küzdöttek ellene ellenségei, mégis legyőzni nem voltak képesek.

A magyar mindig csak egy fegyverrel, a jog és igazság fegyverével küzdött, melylyel aztán győzött is.

Ezt bármint akarták is, a magyar nemzet ellenesei megtörni, nem sikerült nekik, mert az elkeseredett küzdelemben, bár milyen végzetesnek tűnt is fel, az igazság győzött.

Nincs is nemzet, mely oly kitartón küzdött hazájáért ezer éven keresztül, mint a magyar s ezen ezer év diadalát ünnepli most, az 1896-ik esztendővel.

Dicső ünnepe ez a magyarnak, mert sok vérnek áldozatán és nagy munkával jutott el odáig, hogy ma már a magyar nemzet az európai nagy kultur nemzetek között is az első között foglal helyet.

Olyan dicső és nagy ünnepet kell tehát ez évfordulóból alkotni, hogy az maradandó emléktűnek bizonyuljon be.

Ez ünnepélytől egyetlen egy magyarnak sem szabad hiányoznia, mert ott lesz, a legelső magyar ember, a király is, a ki fénytel, pompával igazolást nyújt aziránt, hogy a magyar haza a multnak dicsőségét hirdeti az ezer év s zálogot nyújt ad az iránt, hogy a jövő, a mult napok magasztaló munkáját fokozni lesz képes odáig, hogy a kultur nemzetek legelsőbbjei közé soroltassék a magyar nemzet.

Nem is habozunk ez iránt ígéretet tenni, hogy ez így lesz, mert mindannyian egy szívvel, egy lélekkel, odaadó fáradsággal és munkával, hazánknak csak dicsőséget ohajtunk szerezni.

A magyarnak büszkesége közé tar-

tozik eme elhatározás, melyet másként nem is képzelhet el, hiszen, ha ez nem így volna, akkor meghazudtolná a multnak nagy törekvéseit és tetteit.

A mi szégyenünkre válnék, ha a jövőben is nem oly kitartón, oly odaadással munkálnánk tovább, mint ama őseink, kik megszerezték e hazát.

A jövőben még mindig nagy munka vár reánk, mert hány drága gyöngye van még hazánk földjének, mely el van rejtve, hogy munka árán azt felkeressük.

Nem lehet, hogy idegen keresse föl, mint ragyog a kincs, melyet ki kell emelnünk a föld gyomrából.

Nem, ez nem lehet, magunknak kell ezt megtennünk, mert van hozzá képességünk.

Okos és józan gondolkozású a magyar nemzet, csak alkalmat és tért kell nyújtani tehetségének fejlesztéséhez.

És ehhez, ez ezredéves ünnepély, mely a „milleniumi kiállítás“-sal meg fogja adni a lökerőt, olyannak fog bebizonyítani a minőnek elképzeljük s mely az erők további megacélosodásához bő anyagot fog szolgáltatni.

Ily értelemben intéz felhívást a barsvármegyei tanító-egyesület elnöksége is a megyei tanítókhöz, hogy ezredéves ünnepélyt rendezzenek az iskolákban emlékeztetvén a zsenge ifjúságot arra a fényes multra, melynek kimagasló alakjait példányképpel követhetik egykor.

Az ifjúsági ünnepélyek rendezése által neveljük a hazaszeretetet, s a nemzeti önértéket a növekvő ifjúságban. A lelkes felhívás utal a lefolyt ezer évre, melyet az alkalmi ünnepélyen szép beszédben méltathat a tanító. Hadd érezze szívében kicsiny és nagy az elmúlt idők dicsőségének jóleső melegségét, mely reményül, szolgál arra, hogy a második ezerévet is dicsőséggel fogja átélni az a nemzet, mely gyakran meggyatkozott, de meg nem tört soha.

Azután mondá a gondos mindenütt jelen való: Kedves Praxi ur! gyűljenek össze a gerendák egy sarokba, hogy kitessék a muzsikusk helye. És így lön és nevezé azt pódiumnak. Mondá még azt is, hogy teremjen a terem akkőzben uzsonnázó társaságot is, és ez is úgy lön és lett az este a harmadik nap.

Azután szól a mindig műizléses rendező: Tisztelt Pál ur! legyenek a falakon majdan világosító testek, hogy világosítsák a termet és legyenek jelölői a nögyert egyik fényes multságának. Szerze azért lustereket; nagyobbakat a táncsterembe, kisebbeket a teázó- és borozó szobákba. És lön estve és a negyedik nap.

Azután mondva a soha ki nem fáradó, terem rendező elnök: tisztelt semmittevő titkár ur legyenek a temben dolgos kezek és repessenek a melléktermek és a folyosók felékesítésére. Teremte tehát csengő nevetéssel dolgos jó kedvet és elegáns mellék-helyiségeket. És lön az este, az ötödik nap.

Azután monda: a buffetbe való állatokat, vadakat és sulczirozott halakat teremtek elő az alelnök és a kedves Miczi néni. És vala minden, valamit tett, igen jól már a hatodik napon. És ez vala már pénteken, egy nappal a multság előtt.

És mikor elvegezte a keleti fényű Paradicsom megteremtését, megköszönte a segítők segítségét s megszűnnek az ő egész heti munkájától.

A ki pedig látá február 15 én az „Oroszlán“ emeleti termet, mindenki dicséré az ő teremő izlését és buzgóságát.

Míg tehát egyrészt az országos kiállítás a jövő-menő idegennek mutatjuk a dicsőséggel hátrahagyott ezredéves eredményét, addig ezeken a kisebb ünnepélyekben saját magunk számára szedegetünk levelet az ezredéves cserkoszorujából.

Igyekezünk hát mindannyian, dús-gazdag és szegény egyaránt, részt kérni az ezredéves ünnepélyből. Vegyünk részt, örömmel, bizodalommal benne s ismerjük meg önmagunkat és erőnket, mely mindig fényesen bebizonyította szilárd jellemünket és a mely bizodalmat fog kölcsönözni a jövő munkájával szemben. Ugy legyen!

Csillagászat: érdekességek.

— Irta: Gulácsy Gyula. —
 (Folytatás.)

És itt, Tisztelt olvasók, oly szám-nagyságok jönnek ki, melyeknél a véges emberi elme megáll, nem ért, nem hisz, pedig mindaz kérlelhetlen bizonyosság!

Kegyes engedelmeikkel bátor leszek mégis, recapitulálva a már említett számokat, megkísérteni a megérthetés módjait.

Földünket, mint egész pozitív alapot véve kiinduló pontul, teszem meg egységnek, melynek átmérője 1500 mérföld, a napé 108-szor akkora = 162,000 mérföld; a föld kerülete 4700, a napé = 507,600 mérföld, a föld tömegénél 1.280,000-szer akkora, vagyis egyenlő 1 quintillio 390 quadrilló köb kilométerrel = 1.390,000,000,000,000,000.

És most a sulya; ez 324,000-szer nagyobb, mint a földé, vagyis kilogrammokban = egy ezer 900 száz octillio, számokban = 1.900000,000,000,000,000,000,000,000 ke-rek számban két nonillió!

És ez a mennyiség még sem iszonyú nagy ahhoz, hogy egy még sokkal nagyobb és mégis jobban megérthetőt ne tudnánk mondani és pedig:

Ha valaki Krisztus születése napján 1 kettőt volna be a takarékpénztárba, annak értéke 5% os kamatozás mellett a mai napig oly óriási összeggé nőtte volna ki magát, hogy kifizetésére több millió akkora darab

De ez már a hetedik napon vala, amelyről majd a jövő számunkban.

Neje.

Carneval naplója.

Ezelőtt két héttel egy valóságos bazar nyílt meg a dalos egyet helyiségében: A tanítóképző sorsjátékának nyeremény-kiállítása. Egy kedves képeskönyv volt az, melynek nyitott lapjain a lévai hölgyek nemes szívről lehetett olvasni szebbnél-szebb történeteket. Eltekintve ez ideális oldaláról, tartalmi tekintetben is érdekes volt az nagyon. Egy valóságos „grajzleráj“ nemesebb értelemben. Gyönyörű kézimunkák, melyek izlést, sőt művészi talentumot árultak el; csinos apró disztárgyak, melyek a női kedély csodálatos invencziójáról tanuskodnak. A hölgyek lelkiületének hü tükrét adta ez a sok kedves apróság, kezdve egy magyar motívum millenárius értékű disztárgyon egész az alvó babáig. Feltűnő sok volt a virágtartó, a himzések istete virággal; varrószék, tüpárnák, ezukorkák, no meg perselyek. Mind egy-egy beszélő jellemvonás. Bizonyos komolyabb háttérrel mutattak ezekkel szemben a tanítóképző növendékeinek szerény faragványai. Még emelte a hatást az egészenek férfias rendtelenséggel való elrendezése:

Mindez praeludiuma volt a febr. 8-iki da estélynek. A „terem“ már korán megtelt diszes közönséggel. A program változatos és kellemes volt. Igen sikerültek a tanítóképző növendékeinek ének-produkciói, dicsérve a szerzőt és karmestert. Kedves dolog volt a melodráma is, ujdonság számba

aranyra lenne szükség, mint földünk az ő egész nagyságában! Számokban 212 undecillió 250 decillio forint = 212,250,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000.

Ennek az összegecskének a megszámlálására pedig, még ha minden másodpercben egy milliót venne is az ember, mégis több millió esztendőre volna szüksége, ha azt megtudná olvasni.

Én egy kis számítást tettem, meddig volna képes az ember elszámolni, ha semmi más egyebet sem tenne, mint mindig olvasni a számokat; az eredmény a következő lett: egy percz alatt 100-ig, egy óra alatt 6000-ig, egy nap alatt 144,000-ig, egy év alatt 52,596,000, 100 év alatt 5 milliárd 259 millió 600,000 ig, 1000 év alatt 52 milliárd 596 millióig. Egy millió év alatt 52 quadrillio 596 trillioig és végre egy milliárd év alatt 52 septillio és 596 sextillioig s ez az iszonyú összeg mégis mintegy milliárdnyi részét tenné csak ki amaz örült és szédületes nagyságu összegnek!

És, Tisztelt olvasók, minden képzelhetetlen nagyságuk mellett is, ezen számok csak a kezdet kezdetét képezik azon mennyiségnek, melyek a csillagok távolsága és nagyságnak meghatározásánál játszanak szerepet.

S hol van még ahhoz a végtelen nagy!

De ha már ez alkalommal az óriási világtetek kiszámításánál ily képzeletet meghaladó összegeket találunk, nem lesz talán érdektelen, ha a végtelen nagyból egyszerre a végtelen kicsibe csapunk át, hogy meglássuk, miszerint a világalakotásánál a számok minő fontos és elhatározó tényezőkké válnak.

Minden test vegyileg felbontható alkotórészeire, a gorcsó segítségével pedig alkotó részecskéire, vagyis azon végtelen kis részecskékre, melyeknek összetételéből azon test áll.

Ezen részecskéket tudományos néven molekuláknak vagy testecseknek nevezik, — a molekulákat alkotó még sokkal kisebb részeczet pedig atomoknak, vagy parányoknak. A minutios vizsgálat több ezerszeres

ment. Mindenesetre nagyon jó volt az, hogy a program nem nyult hosszúra, mert sok piczi láb türelmetlenül várta a jeladást a tánc megkezdéséhez. Táncoztak is, hogy csak egy ropogott.

Ezalatt pedig egy félreeső kuczkóban — mert hát olyan szegények vagyunk, hogy a nagyvendégloben egy szobát sem lehet kapni — a sorsoló bizottság szorongott és elfásult ridégséggel huzogatta ki egymásután a nyereményeket, illetőleg huzatta egy árva-gyereket által, aki maga is szegény, nagyokat ásitott, mert hát bizony az nem volt valami kellemes multság. És azok a folyton be-mászkáló kibiczek!

Ezek népszerűség dolgában kezdenek vetekedni az anyósokkal. Közben-közben vig zsvajg hangozott át a falon, ami nekünk annál jobban fájt, mert meg csak egy pohár sört sem lehetett leönteni, lévén józanságra óriási szükség. A sorsolás vége felé pedig hóméri láрма hallatszott a „nagy terem“-ből, jelölül annak, hogy megkezdődött a t o m b o l a.

Egy kis rózsaszín-ruhás leánya szegődött csalfa Fortuna szolgálatába, remegve huzogatta ki egyenkint a számokat, melyeket azután egy aranyos ruhás harsány hangú ur szócsövezt tovább. Igen jó látvány és sikerült multság volt az egész, csak hogy Fortuna istenasszony, mint mindig, egy most is figyelem és gyöngédség nélkül szeszélyeskedett. Mire a kisorsoló bizottság égő torokkal visszakerült a szalába, már akkor ott nagy vidám vacsorázás folyt; rózsaszín jövedv telítette a termet, az arczokon pe-

TÁRCSA.

A nögyelet Paradicsoma.

A kinek utja az elmúlt héten gyakrabban vitt a mi vén „Oroszlánunk“ felé, méltán gondolkozóba eshetett, hogy miért járnak annak alacsony kapuján oly sokat ki és be könnyű szökkel ott járnai nem szokott urinők. Ha Uraságod nálunk nem idegen, ugy ebből és egyéb symptomákból — kalapácsolással vegyes jókedvű kaczagás az emeleten, télizöld-fenyügaly- és borostyán girland az ablak párkányokon stb. — helyesen következtethetett, hogy a nögyelet csinositja a 15-én az ő kedvéért mulatók színterét. S ha egy kis hamar elvégzendő dolog ellenértékü belépti díjával nem röstelt az emeletre felszaladni, megláthatta, hogy miként készül nálunk a nögyelet Paradicsoma.

Mert kezdetben vala ott a semminél is semmibb valami: egy mult heti multságáról maradt gazdátlan, rendetlen terem, melyet előbb oly állapotba kell vala hozni, hogy rá lehessen mondani: teremtsünk báli termet! Mert a terem ékesség nélkül való p u s z t a és s ö t t é t volt, de táplálá azt a rendezőség lelke, szólván: legyen a falakon zöld girland és lön mindenfelé a piszkos falat eltakaró üdőség. Így lön az első nap.

Azután mondá a rendezőség legbájosabb istennője: legyen a sarkokban kiterjesztett fenyüobeliszk és izléssel elválasztá az ormótlanul kikönyökölő karzatot az alatta való parkettól és nevezék azt: műizlésnek. Így lön a 2. nap.

ideig működött, mint a bíróság vezetője, hasonló minőségben saját kérelmére a n. gy. szombati kir. járásbíróhoz helyeztetett át.

— **Tűzeset.** Nagy Lajos lévai lakosnak a báthi-utcai pincék felett levő hajléka f. hó 12-én épen midőn benne volt, kigyuladt s csakhamar egész porig égett. Még jó szerencse, hogy ideje korán ki tudott menekülni az égő hajlékból. A tűz keletkezésének oka állítólag saját vigyázatlansága volt, mert égő gyertyával járt a szalmafedelese hajlékban.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter a nagymási anyakönyvi kerületbe anyakönyvezetővé Tráger Sándort nevezte ki s egyúttal a házasságkötésnél leendő közreműködéssel is megbízta.

— **Dr. Luther Márton halálának 350. évfordulója.** F. hó 18-án lesz 350 éve, hogy a németországi reformátor elhunyt. Halálának emlékét a magyarhoni ág. hitv. ev. egyházak, a mult évi egyetemes gyűlés határozata folytán, f. hó 23-án, böjt első vasárnapján fogják megünnepelni, a midőn az egyetemes gyűlést „Luther alap” ja javára minden egyházból offertorium (tem plomái adakozás) fog tartatni. Ezt teszi a lévai ág. hitv. ev. egyház is.

— **Haláleset.** Tarisch Antal armai földbirtokosnak leánya Josefina hosszas és súlyos betegség következtében f. hó 12-én elhunyt Bars-Endréden. Családján kívül nagyszámú ismerősök kísérték a megboldogultat f. hó 14-én Bars-Endréden örök nyugalomra.

— **A P. M. K. E.** lévai járási választmánya folyó hó 24-én a léva kaszinó társalgó termében ülést fog tartani.

— **A lévai m. kir. posta és táviró hivatal 1895. évi forgalma:** Erkezett a hírlapoknál kívül közönséges levél 371480 drb., feladatott 17940 drb. ajánlott levél, érkezett 13218 drb. ajánlott levél, csomag feladatott 10,000 drb., csomag érkezett 21,860 drb., pénzelevél feladatott 2260 drb., érkezett 2800 drb., utalvány feladatott 22851 drb. 851370 frtal, utalvány érkezett 15022 drb. 492880 frttal, takarékpénztár befizetés 5854 frt, kifizetés 6916 frt, cheque befizetés 897936 frt, cheque kifizetés 131521 frt, távirat feladatott 8046 drb., távirat érkezett 9790 drb., távirat átmenő 4897 drb.

— **A február 8-iki sorsolásban** nyerménnyel húzattak ki a következő sorsjegy számok: 1, 2, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 17, 22, 28, 43, 44, 54, 57, 67, 68, 75, 76, 77, 79, 81, 85, 86, 87, 88, 90, 94, 98, 99, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 112, 113, 114, 119, 121, 122, 127, 131, 132, 135, 136, 138, 149, 154, 155, 156, 158, 161, 164, 166, 167, 170, 173, 176, 177, 178, 182, 189, 194, 196, 199, 205, 207, 215, 220, 221, 237, 242, 244, 245, 258, 259, 264, 282, 286, 290, 291, 293, 295, 303, 308, 317, 324, 329, 334, 337, 338, 339, 342, 353, 354, 355, 359, 371, 372, 376, 382, 395, 411, 415, 421, 427, 429, 434, 440, 441, 442, 550, 454, 457, 467, 472, 483, 485, 495, 508, 516, 529, 530, 532, 533, 536, 543, 544, 549, 550, 551, 553, 558, 562, 569, 595, 596, 598, 604, 605, 609, 616, 617, 625, 628, 631, 636, 637, 645, 650, 656, 658, 660, 666, 668, 671, 673, 678, 681, 682, 685, 688, 692, 699, 706, 708, 709, 712, 724, 726, 734, 736, 741, 747, 752, 758, 760, 771, 782, 788, 797, 809, 810, 814, 822, 829, 837, 838, 842, 860, 868,

885, 888, 892, 913, 914, 916, 922, 923, 930, 931, 945, 946, 954, 955, 968, 971, 976, 978, 983, 985, 987, 988, 997, 1003, 1008, 1009, 1012, 1022, 1025, 1027, 1031, 1038, 1039, 1041, 1045, 1053, 1058, 1061, 1060, 1062, 1064, 1069, 1070, 1074, 1075, 1084, 1085, 1092, 1093, 1096, 1099, 1101, 1102, 1104, 1118, 1126, 1128, 1130, 1132, 1136, 1140, 1141, 1143, 1144, 1146, 1148, 1154, 1157, 1161, 1165, 1170, 1173, 1175, 1177, 1187, 1189, 1190, 1194.

— **Szülőjótási tanfolyam.** A bars-megyei gazdasági egyesület a filokszera által kipu szult szülők felújítása céljából az idén szülőfás ojtási tanfolyamokat rendez Bernhard Rezső kerületi szülőszeti felügyelő által. A tanfolyamok megtartási helye, ideje és sorrendje a következő: Léva n a városház termében febr. hó 25 és 26-án mindenkor reggel 8 órakor, Kis Mányán marczius hó 6 és 7-én, Nagy-Valkházán marcz. hó 8-án, Zsitva-Ujfalun marczius hó 9 és 10-én, Aranyos Maróthon marczius hó 11 és 12-én, Kis-Tapolcsányban marczius hó 13 és 14, Kis-Koszmályon marczius hó 16 és 17, Nagy-Sallóban marczius hó 19 és 20. Ez utóbbi községekben a tanfolyam megtartási helye a község házában tudható meg. A tanfolyamokon az ojtásban résztvevők jó éles tollkessel, ollóval és közsörükövel lássák el magukat. Az intelligens szülőbirtokosoknak és az ojtás iránt érdeklődő hölgyközönségnek is a felügyelő készséggel ad utmutatást, a nélkül, hogy kötelezve lennének a tanfolyam gyakorlati részében részt venni.

— **Kinevezések.** A m. kir. igazságügyminiszter dr. Vargha Pál verebélyi kir. járásbírói joggyakorlatot a fehértemplomi kir. járásbíróhoz aljegyzővé nevezte ki. — Hupa József lévai kir. pénzügyigazgatói számgyakorlatot a nagy-enyedi pénzügyigazgatóhoz állami végrehajtóvá, Rónai Károly, szegedi telekkönyvi betétszerkesztési díjok, városunk szűitötte az ipolysági kir. törvénysekhez irnokká, s Czimmernann Ágost verebélyi járásbírói díjok az illavai járásbíróhoz irnokká nevezettek ki.

— **A legelső magyar asszony.** A mint Cap Sz. Martinból írjak Erzsébet királynőnek, a felséges asszony az ezredéves ünnepélyen f. évi június hó 8-án nemzeti öltönyben fogja fogadni az országgyűlés két Házának hódotát. Ez minden esetre örvendetető a magyarokra.

— **Farsang utolja.** Még három nap Karneválé, mert elkövetkezik az idő, a mikor hamuval fognak emlékeztetni mulandó emberit voltunkra. A farsang utolját hajdanában nagy fénynevel ünnepelte meg a városi polgárság, mely akkor még azért tánczolt, mert kedve volt, ma pedig azért keszeri a lábát, mert divat. Az idei farsangban azonban nem panaszkodhatunk, mert kijutott a jóból bőven. Az utolsó napokon is szólni fog a muzsika egész addig, a míg „be nem hamvaznak,” sokaknak talán még azontul is egy felőrácsát vagy mi. Ma este a csizmadia ipartársulat tagjai tartanak táncmulatságot, farsang keddjén, 18-án pedig a lévai földbirtokos polgárság fogja összeünnepelni bokáját a szalában a reform toronyóra felhúzási költségeinek fedezésére. Mindkét mulatság igen népes

szokott lenni. A polgárból pedig, mely talán Noé apánk óta szerepel a farsangi listán, összegyűjt kicsinyt és nagyot, eklezsiabélt és atyáit, szóval mindenkit, a ki még érzi ereiben buzogni a vért.

— **Az ezredéves kiállítás lakásirodája.** Gerlóczy Károly székes-fővárosi alpolgármester, mint a főváros ezredéves kiállítás bizottságának elnöke ez uton tudatja, hogy a főváros törvényhatósága részéről a kiállítás alkalmára szervezett központi lakásiroda a IV. kerület rózsater 7. szám alatt február hó elsején megnyit.

— **Uj találmány.** A mesterséges világítás terén a legujabb, egy a világítás fényerejére mint a szemre jótékony és egészséges hatásánál fogva is előnyös a „Magyar Gáz-izzó-fény részvénytársaság” (Budapest, aranykéz-utca 6. sz.) szabadalmat képező spirítusz-izzó-fény lámpa, mely a jelenkor legjobb és legkötelesebb világító eszköze; alkalmas magánlakások, irodák, vendéglők, szállodák, stb. megvilágítására. Ezen új találmány lámpa előnye: hogy a lámpa nem füstöl, nem kormosodik, semmiféle tisztogatást nem igényel, hőseget nem áraszt, a világítás költsége pedig tetemesen olcsóbb mint a petroleumé. Világító lángja tiszta fehér, hasonló az ezen társulat által forgalomba hozott mesésen fényes sikert aratott Auer fele gáz-izzó fényhez. A spirítusz-égő minden legalább 15... égő nagyságu petroleum lámpára alkalmazható, valamint nagyobb ürterű lámpákra is, s a teljes berendezésű égő, azaz izzótest és cylinder mindössze csakis 6 frtba kerül darabonként. — A világító készülékek terén nagy fordulatot fog ezen új találmány előidézni, mert mindenki inkább ezt az olcsó és e mellett tiszta világító módszert fogja előnyben részesíteni, mely a szoba levegőjét nem rongja meg büzzel. A hazai mezőgazdaságra is nagyon előnyös fog lenni ez a világítási módszer, mert az bizonyos, hogy ez által a spirítusz fogyasztása tetemesen fog emelkedni, ezzel pedig a spirítusz gyártása. — Budapesten már számos előkelő családnál van használatban ezen új találmány lámpa, ezen között megemlítjük Szapary Gyula gróf, Csáky Albin gróf, Tisza Lajos gróf, Teleky grófné, Kovács tanár, számos országgyűlési képviselő és más kitűnőségek, kik ezen új találmány világítási készüléket kitűnően találták és a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak róla. — Ezen lámpák, melyek minden robbanhatástól mentek, megrendelhetők Budapesten a „Magyar Gáz-izzó-fény részvénytársaság” raktárában, aranykéz-utca 6. sz., továbbá Oswald Károly és Társa, Andrassy-ut 14. és Mundt Miklósnál, fürdő-utca 10. sz. — A „Magyar gáz-izzó-fény részvénytársaság” ezen új találmány terjesztésére képviselőket elfogad az ország minden városából.

— **Köhögés, rekedtség** és elnyálkásodásnál a torok és a légzési szervek minden zavarainál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kitűnő hatású mell-pasztilláit. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban mindeu gyógyszerertárban és nevezetesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fiai Nádorgyógyszerháza Budapesten Váci körut 17.

gondoskodjék gyermekéről és rólam, mert étem kell elvesznünk — nyögé a szerencsétlen.

Félre ribancz, söpredék az utamból! — s messze rugta magától a szerencsétlent, hogy gyermeke kiesett kezéből a hóba.

Mikor ajulásából felköltötték szegény Anist, há? gyermeke halva volt mellette.

Nézte, nézte szegény Anis holt gyermekét, csókolgatta, szólígtatta: Tera! kicsi Terám! azután felkaczagott, magához ölelte s odasugta fülébe a kis halottnak: „ne félj a sok embertől, mert apához viszlek, ne sirj!” — Szegény Anis megörült.

— Árpád urfi vetkezik javában s eleget füttyöl közben Rigulettekből, s mégis egy hang azt sugja fülébe:

Gyilkos! gyilkos! gyilkos! Elhuzza a redőnyöket, bebukik a paplan alá s mégis úgy fázik, hogy fogai vacognak bele; behunyja szeméit, de nem tud elaludni — egy rongyos asszony képe gyermekével üldözi, — felriad

Végre nagy nehezen elalszik. Künn ezalatt ajtó nyílik, kard csörren s két rendőr belép.

Ki az? mit akartok? tolvajok! gyilkosok! segítség! — riad fel álmából Árpád urfi. Tardasi Árpád ur! A törvény nevében foglyom, kövessen!

Oda künn az éjszaki szél hóhelyheket ver a távozók szemébe, s a toronyról beszél a kis harang:

Hintsetek hamvat fejatekre, ma hamvazó szerda van!

Szöke A.

— **Sömörbajosokat** száraz, nedvesítő, pik-kelysömört és az e bajjal kapcsolatos oly kiálthatatlanul kellemetlen „börviskétést” gyógyít kezesség mellett még azoknak is, kik sehol sem találtak segélyre. „Dr. Hebra sömörirtója.” Attalmatlan külsőleges alkalmazás. Ara o. ért. 6 frt. előzetes beküldése mellett utánvétellel (levélbélyegek is); mire vám- és postamentes megküldés követhetik. — Kapható: St. Marien-Drogerie Danzig (Németország).

Irodalom és művészet.

— **A Szalay-Baróti-féle** millenárium Magyar Történetnek megjelent 31. füzeteiben befejeződik Hunyadi Mátyás korának tárgyalása és megkezdődik a Jagellók kora. Az eleven tollal és nagy szaktudással irt szöveget az érdekesnél-érdekesebb képek egész sorozata illusztrálja. Mindenek előtt ott van Madarász Viktor híres festményének, a ravatalon fekvő Hunyadi Lászlónak reprodukciója mellé sorakoznak: Korvin János arczképe, Miksa bevonulása a magyaroktól elhagyott Bécsbe, Szekesfehérvár ostroma, ama korból magyar codexek és nyomtatványok hasonmásai, érme, pénzek, névaláírások stb. stb. A „Magyar Nemzet Történeté” nek szerzői és kiadói valóban mindent elkövetnek, hogy e mű igazán méltó legyen az ezredéves ünnepélyhez. Még ez év folyamán be is fejezik alkotásukat, s akkor e Történet négykötete méltó büszkesége lesz a hazai irodalomnak. A Szalay-Baróti-féle mű a kiadó cégénél (Lampel R. Wodianer F. és Fiai, Andrassy-ut 21.) rendelhető meg, egy füzet ára 30 kr.

Közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

I.
Özv. Levatic Mártonné, Nemlaha szül. Levatic Irma urnak, továbbá Levatic László ur mai napon, egyenkint 5—5 összesen 15 forintot kegyeskedtek adományozni jótékony Nőegyletünknek, — midőn az összeg vételét ezennel nyilvánosan köszönettel igazolnám, fogadják kegyes adakozók árvaik nevében halás köszönetünket.

Léva, 1896. évi febr. 13-án.

László Imre, egyleti pénztárnok.

II.

Nyilvános köszönet és elszámolás.

Az állami tanítóképző tanári testülete által az intézet ifjuságának az ezredéves tornaversenyben résztvehetése céljából rendezett tombola- és sorsjátékkal kapcsolatos dal- és táncszestélyi alkalmából a közönség meleg köszönetét nyilvánítja a tisztelt hölgyközönségnek nagyszámú és sok részben értékes nyermény tárgyak adományozása által tanusított érdeklődéséért; meleg köszönetét nyilvánítja a tisztelt közönségnek szives támogatásáért.

Felülfizettek: Levatic László ur, dr. Medveczky Károly ur 5—5 frtot, öméltósága Majláth Istvánné, Holló Sándor ur, Csiffary Sándor ur 2—2 frtot,*) Hackenschmidt alezredes ur, Boleman József ur, Hirtenstein ur, Rozmanics Tmót ur és özv. Thurzóné urhölgy 1—1 forintot, Szulyóvszky Armin százados ur és Goldbrunner ur 50—50 kr. Fölülfizetés összege . . . 22 frt — kr. Sorsjegyek után befolyt . . . 229 „ — „ Követelésben . . . 11 „ — „ Tombola kártyák után . . . 58 „ — „ Belépti jegyek után . . . 185 „ — „ Nyermények kiállítása után . . . 15 „ — „

Összes bevétel: 520 frt 60 kr. Ebből estély rendezés, illeték és adó, nyomtatási költség 164 frt 68 kr. Tiszta eredmény . . . 355 frt 92 kr. Léva 1896 február 12.

Szabó Lajos, igazgató.

*) Utólagosan érkezett még 2 frtyai felülfizetés Preisich vasuti főmérnök úrtól, s így a tiszta bevétel főösszege 357 frt 92 krt. tesz ki.

— **Henneberg-selyem** csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikok koczkázott, mintázottakat, damasztos a. t. (mindegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvarszállító) selyemgyára Zürichben.** Svájczba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

A levél így hangzott:

Gróf ur!

Ön megcsalt engem, de én megbocsátok; gondoljon olykor üres óráiban áldozatára! Éljen boldogul! Mari.

Reszkette tartá egy darabig kezei között a kis levélkét, aztán felugrott ágyából az ablakhoz futott, s kitekintett.

A palotával átellenben egy kisház volt, udvarán szegényes emberek jártak, keltek. Az ablakából két szál gyertya törött fénye látszott ki, mintha ravatalról világított volna.

Itt lakott a szegény Mari.

Hamut gróf ur a fejére!

Ma hamvazó szerda van!

Végre Lizett is eltávozott s a kedves Margit grófné egyedül maradt a kis szobában, mely hasonló volt a paradicsomhoz. A dagadozó selyem vánkosok csipke fodraikkal oly csábítón csalogatták, hívogatták, integették, do Margit nem sietett elpihenni, ha bár ki is volt merülve.

Igézó pongyolájában oda ült kis szerényen elé s annak egyik rejtett fiókjából rózsaszínű piczi levélkétet szedegetett ki.

Mig éjjélszemeivel végig futá a sorokat, záporoként omlottak könnyei. Egyenként ajkaihoz szorítá őket s felsóhajtott:

Oh be szerencsétlen vagyok, ha látnád imádott Jenőm!

— Künn a lélekharang háromszor kondult meg, — valaki haldoklik!

Margit grófné összerendezte s önkénytelenül egy rövid imát rebegett a haldokló lelki üdvéért.

Aztán mintegy megkönnyebülve érzé magát, letörle könyveit — iron vett elé és irt:

Kedves Jenőm!

Én se élhetek nálad nélkül, határozom: ma éjjelkor légy készen, akár a világ végére elkísér: Margitod.

Hevesen megrántá a esengtyű zsinort. Lizett bejött.

— Ezt a levelet vidd el Otilia grófnőnek s add át — tudod ott a Kigyó-utca sarkán lakik egyedül.

Igenis.

A gróf ur alszik-e már?

Igenis.

A lélekharang újra háromszor kondult meg — valaki haldoklik!

Valjon ki beteg Lizett? kérdé Margit. Átellenben haldoklik a szegény Mari, a varróleány.

Fájdalmas sohaj szállt mindketőjük kebléből.

Szegény — szegény Mari . . . !

— Oda künn pedig Lizett egy esőket nyomott Gáspár kifent bajuszára, s hamiskásan mutogatott egy piczi levélkét, mit asszonya küld; mire Gáspár is, mutogatott egyet, mit gazdájának vi-zen. Erre mindketten elnevettek magukat, s odasugták egymásnak:

Oh be bo'dogok is ezek az urak!

Szervusztok fiuk! bucsuzék Tardasi Árpád a vidéken a leghiresebb dandy. Vége a farsangnak; mindenik bált végig tánczoltam, sokaknak kurizáltam, s mégis épen visszam haza a bőrömet is a szívemet is. Ezzel kilépett a „Nyén” utcái kávéházból, hova gyógyulni tért volt be társaival.

Az utca szögletén egy rongyokba burkolt szegény asszony állta el az utat. Urfi!

